

seende opfyldt. Administrationen skal, det lover jeg, nøje undersøge disse Forhold, eventuelt lade foretage en Afstemning i Sognene, saaledes at man kan faa Vished for, om der virkelig er nogen Del af Hids Herred, som ønsker at høre til Kellerup i juridisk Henseende, og da, hvis der er det, at imødekomme dette Ønske. Allerede under dette Lovforslags Behandling i det høje Folketings Udvalg har jeg gjort en Henstilling om, at man paa Tavlerne over Retskredsene henstillede det noget usikkert om Hids Herred som Helhed skulde høre til Silkeborg eller til Kellerup, eller om Herredet ikke kunde blive delt. Man foretrak imidlertid der nede en klar Afgørelse i dette Tilfælde som i alle andre, der angik Tavlen over Retskredse, og man henlagde derfor hele Hids Herred til Silkeborg. Men jeg skal ikke have noget imod, om et Par af Sognene atter kommer til at høre til Kellerup, hvis der er et levende Ønske derom, og dette er noget, som i Henhold til § 12 i Lovforslaget kan ske ved kongelig Anordning; der behøves altsaa ikke nogen Lov. Jeg haaber derfor, at denne Strid i den Tid, som forløber, inden Retsplejelovent kan træde i Kraft, maa faa en aldeles fredelig Løsning. Kun maa jeg bede, at man saa ikke fra andre Herreder vil komme og kræve en lignende Deling, thi man maa vel huske paa, at dette er forbundet med nogen Bekostning, idet det vil kræve Afskrift af Pantebøger og Panteregistre, hvilket kan spares, naar hele Herredet henlægges under en anden Jurisdiktion, og ogsaa paa anden Maade kan det bevirke nogen Udgift for Staten.

Det paahviler mig dernæst at afgive den Erklæring, at den Omstændighed, at man paa Tavlen har sat Skelskør foran Korsør ved Angivelsen af den Retskreds, hvortil disse Byer hører, medens tidligere Korsør stod foran Skelskør, ikke paa afgørende Maade betyder, at Hovedtingstedet skal være i Skelskør. Det staar Administrationen frit for at overveje og lade afgøre ved rent saglige Betragtninger, om Korsør ikke bør have Fortrinet i saa Henseende. Det skal blive Genstand for en rent saglig Overvejelse i Justitsministeriet. Nægtes kan det jo ikke, hvad ogsaa den meget ærede Ordfører fremhævede, at det vejer tungt til Fordel for Korsør, at den har en meget livlig Skibsfart og en ret betydelig Havn og derfor mange Søsager, som kræver en hurtig Afgørelse og derfor nok kan gøre Dommerens stadige Tilstedeværelse ønskelig. Afgjort er, som sagt, Spørgsmaalet ikke i dette Øjeblik, men det skal blive afgjort

efter en saglig Overvejelse ved kongelig Anordning.

Jeg skal dernæst bekræfte den Udtalelse, som den meget ærede Ordfører fremsatte om, at der, saa snart det kan lade sig gøre, vil blive nedsat en Kommission til at overveje en omfattende Ordning af Politivæsenet, og jeg skal til det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) sige, at denne Kommission skal virkelig komme, saa snart Omstændighederne gør det muligt. Hvis ikke ekstraordinære Omstændigheder havde stillet sig hindrende i Vejen, havde denne Kommission allerede været nedsat for nogen Tid siden. Repræsentanter for de Ønsker, her er fremme, har allerede for længe siden henvendt sig i Justitsministeriet, og der er lovet dem, at en saadan Kommission skulde blive nedsat, og det er kun ganske særlige Forhold, som jeg har gjort Rede for i Udvalget — jeg tror paa en Maade, som blev anerkendt for at være fyldestgørende af de Medlemmer, der var til Stede —, der er Skyld i, at det ikke har kunnet lade sig gøre i den forløbne Tid. Det er muligt, at der vil stille sig Hindringer i Vejen paa en afgørende Maade endnu i nogen Tid, men Kommissionen skal blive nedsat saa snart som muligt.

Akkurat det samme maa jeg sige med Hensyn til en Kommission til at overveje Spørgsmaalet om Retsbetjentfuldmægtigenes Adgang til at drive privat Erhverv, og jeg ønsker, at Administrationen skal være ganske frit stillet i Henseende til Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt Kommissioner med disse to Formaal bør samles under eet eller være to Kommissioner, der virker hver for sig. Da jo to ærede Medlemmer, som har talt i Dag, hver har tilraadet mig sit, er det saa lykkeligt, at det netop styrker det Ønske, jeg har om indtil videre at forbeholde mig min Stilling til, hvorvidt de bør slaas sammen i en Kommission eller være to.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som er rejst af 5 Politiaassistenter, der er danske Jurister, om der for dem kunde aabnes Adgang til at blive Politimestre, maa jeg i Tilslutning til, hvad den meget ærede Ordfører (Goos) sagde, gentage, at det maa afgøres ved en særlig Lov; det er umuligt paa en Lov, som ordner hele vor Retspleje, at træffe Bestemmelse om, at 5 bestemte Personer til Trods for, at de ellers ikke opfylder de almindelige Betingelser, som kvalificerer de alene til at blive Politimestre, undtagesvis skulde blive det. Hvis man alligevel vil bestemme, at disse 5 Politi-